

Ciutadania i la Festa Major del 1932

El setmanari d'esquerres *Ciutadania* va publicar, l'11 d'agost del 1932, un número extraordinari per a la Festa Major, en el programa d'actes de la qual veiem molts moments dedicats a la sardana. Cada dia hi ha audicions a les 8 de la tarda i a les 10 del vespre, principalment al Passeig. En altres ocasions també s'interpretaven sardanes en diferents hores i en llocs diversos organitzades per les societats locals com al migdia a la plaça Major, a la tarda i al vespre a les Voltes i davant l'Ateneu Pi i Margall. El primer dia, a les 12 del matí, l'Escut Emporità, que aquell any va fer envelat, féu davant del seu local, a les Voltes, "sardanes vermout" i l'Ajuntament organitzà un Gran Concurs de Sardanistes al Camp d'Esports.

Les cobles que van actuar a la Festa Major del 1932 foren la Selvatana, la famosa Barcelona que dirigia Albert Martí, antic primera tenora de La Principal de la Bisbal, i les nostres: la Nova Armonia, la Bisbalenca i La Principal.

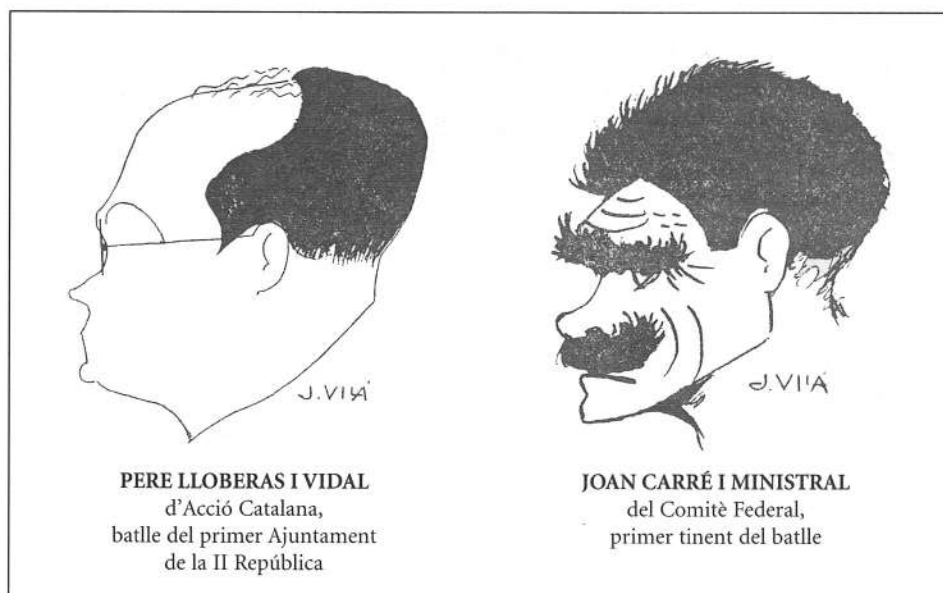
Com veiem, doncs, la sardana a les festes majors d'abans hi tenia un primer paper. I es comprèn perquè és una dansa amb una música alegre que emplena els carrers de sons joiosos i brillants. La cobla escampa i comunica aquella alegria que convé tant a les diades festives. Des que es van reformar i reforçar les cobles amb més instruments i es feren composicions de qualitat, tant els modernistes com els noucentistes van atorgar a la sardana la categoria de dansa nacional de Catalunya.

Precisament en aquest número extraordinari de *Ciutadania*, Josep M. Soler fa una ressenya del concurs que es va celebrar aquell mes d'agost a Sant Feliu de Guíxols en la qual La Principal de la Bisbal va obtenir el títol de Cobla Oficial de la Generalitat: "*La Principal, segons Soler, fraseja i matisa d'una faisó admirable sardanes dels més oposats estils, logrant dominar de tal manera els instruments pastorils que poden executar els més complicats passatges de la música moderna...*".

Al 1932 feia una mica més d'un any de la proclamació de la II República i encara durava "l'espectacle de joia, de temences i d'animació" que havia constatat el 1931 *El Bisbalenc*, l'altre setmanari que es publicava a la ciutat.

Ciutadania es congratulava que "A la Bisbal, igual que arreu del territori espanyol, uns homes dignes pujaren amb tota fermesa els graons de les Cases Consistorials, i llençaren pel balcó, no solament uns retrats repugnants, sinó, també, tota la pestilència d'uns anys d'actuació dictatorial".

L'Ajuntament tenia un equip de govern que presidia el batlle Pere Lloberas i en tan poc temps ja es veien els resultats de l'actuació d'uns homes que sabien el que volien, que s'havien proposat la millora de la seva ciutat, fruit "d'una noble ambició patriòtica", i que s'escarrassaven a embellir-la i promocionar-la, amb sensibilitat i bon gust notori.

Caricatures de Josep Vilà Clara publicades a *Ciutadania*, número extraordinari de la Festa Major del 1932.

En aquesta Festa Major ja s'inauguraven: un llarg tram de les canonades de la conducció d'aigua, la placeta davant la Pietat i el monument a Benet Mercader, la plaça del sortidor i la placa dedicada al president Macià i els carrers en recordança de J. Pella i Forgas i Ramon de Cabrera.

Ciutadania esmerça dues planes centrals al projecte arquitectònic de l'edifici que havia de ser per a l'Escola d'Arts i Oficis, d'Idiomes i Biblioteca Popular, obra de l'arquitecte Pelai Martínez. Una ambiciosa infraestructura, interessant i emmarcada dins el corrent estilístic que imperava aleshores: el noucentisme. Josep Vilà-Clara hi escrivia elogiant l'obra i reclamant els serveis que cobriria aquest edifici i acabava dient: “*No tenim escola d'idiomes, no tenim biblioteca i si solament un rònc pis per Escola d'Arts i Oficis. La Cultura és la vida. Obstaculitzar-la és el suïcidi*”.

Enmig de tot aquest clima complaent, de bons propòsits i d'ambient festiu, s'entreveïen notícies més serioses d'actes que volien alertar el ciutadà dels perills i les amenaces dels sectors dretans radicals i del latent feixisme: “*Dissabte darrer, en el saló Avellí, es celebrà una conferència a càrrec del Sr. A. Martínez Navella el qual dissertà sobre 'El perill d'una nova guerra'. La concurrència escassa*”.

Però també *Ciutadania* fa sortir les notes d'humor i de sàtira que eren –i són– habituals a la premsa local. Una d'elles feia referència al polític independentista i escriptor Jaume (a) Met Miravittles: “*En Miravittles està d'enhorabona. Li sabem sis vots per quan votin les dones, es tracta de sis 'castigadores' bisbalenques que s'han avingut a votar-lo perquè el troben 'mono'. Alça, Met*”.

Jordi Frigola i Arpa